

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 4 maart 2011 in zaak
nrs. 09/43413 en 09/43414 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 november 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 maart 2011, verzonden op 8 maart 2011, voor zover thans van belang, heeft de voorzieningenrechter het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 april 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift en nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Het op 26 mei 2011 opgestelde verslag van een presentatie van de vreemdeling bij de Keniaanse ambassade op 25 mei 2011, welk verslag de vreemdeling als nader stuk heeft overgelegd, dateert en betreft de periode van ná de aangevallen uitspraak en kan dus niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken, nu de aangevallen uitspraak ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) dwingend object van hoger beroep is.

2.3. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve

behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een – hernieuwde – toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.4. De vreemdeling heeft eerder, op 5 oktober 2007, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, die de minister bij besluit van 12 oktober 2007 heeft afgewezen. Bij uitspraak van 16 januari 2008 in zaak nr. 200707805/1 heeft de Afdeling het daartegen door de vreemdeling bij de rechtbank ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Op 17 oktober 2009 heeft de vreemdeling opnieuw zodanige aanvraag ingediend, die de minister bij besluit van 20 november 2009 heeft afgewezen. Dit besluit is van gelijke strekking als dat van 12 oktober 2007, zodat op het tegen het nieuwe besluit gerichte beroep het hiervoor onder 2.3 weergegeven beoordelingskader van toepassing is.

2.5. In grief 1 betoogt de minister dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij de minister niet volgt in zijn standpunt dat de vreemdeling het rapport van de taalanalyse van het Lowani – Afrika Talencentrum (hierna: het Talencentrum) eerder had kunnen en moeten overleggen. Hij voert aan dat het Talencentrum reeds in 2005 rapporten uitbracht en dat de voorzieningenrechter daarom heeft miskend dat de vreemdeling derhalve reeds in de eerste asielprocedure zijn herkomst met een rapport van het Talencentrum had kunnen en moeten onderbouwen.

2.5.1. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 14 januari 2011 in zaak nr. 201007882/1/V1; www.raadvanstate.nl) volgt dat een vreemdeling, indien hij aan een opvolgende aanvraag een rapport ten grondslag legt dat op zijn verzoek is opgesteld en dat feiten en omstandigheden betreft die zich al in de eerdere procedure voordeden, moet rechtvaardigen waarom hij niet eerder om zodanig rapport heeft verzocht teneinde het al in die procedure in te brengen. Dat de minister eerst naar aanleiding van de opvolgende aanvraag van de vreemdeling een taalanalyse vanwege het Bureau Land en Taal heeft laten uitbrengen, doet hieraan niet af, nu de vreemdeling ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 al in de eerste procedure was gehouden om zijn herkomst aannemelijk te maken. Nu de vreemdeling niet heeft aangetoond dat in de eerste procedure geen deskundige beschikbaar was die zich over de gestelde herkomst van de vreemdeling kon uitlaten, heeft de vreemdeling geen in rechte te honoreren verklaring gegeven waarom hij zijn herkomst niet al in die procedure met een deskundigenrapport heeft gestaafd. In zoverre doen zich dus geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden voor.

2.5.2. De voorzieningenrechter heeft het voorgaande niet onderkend. Grief 1 slaagt.

2.6. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis.

2.7. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

2.8. De vreemdeling heeft aan de opvolgende aanvraag ook overigens geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag gelegd. Uit het door hem aangevoerde kan ook niet worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan. In aanmerking genomen dat de conclusie van het rapport van het Talencentrum er slechts toe strekt dat de vreemdeling op basis van zijn spraak tot de leefgemeenschap van de -eilanden is te herleiden en hij aldus niet heeft aangetoond dat hij voorafgaand aan zijn vertrek zijn normale woon- en verblijfplaats had in een gebied waarnaartoe de minister in het licht van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk, van 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, JV 2011/332, geen enkele vreemdeling mag uitzetten, geeft het door hem aangevoerde reeds daarom geen blijk van bijzondere omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van voormeld hof, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45. Hieruit volgt dat het besluit van 20 november 2009 niet kan worden getoetst.

2.9. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het inleidende beroep ongegrond worden verklaard.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 4 maart 2011 in zaak nr. 09/43413;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

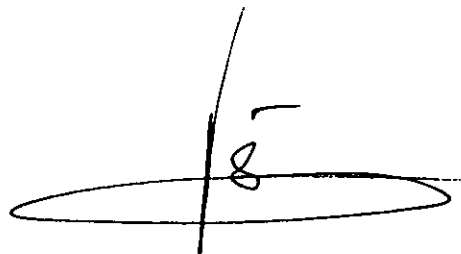
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 augustus 2012

282

Verzonden: 30 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser